

Darbs aptiekā ir sirdij ļoti tuvs

Lai gan Dzintra Lūsiņa savos teju septiņdesmit gados varētu mest mieru darbam, dzīvot rīmtāk un veltīt vairāk laika savam kuplajam mazbērnu pulciņam, viņa joprojām čakli strādā viņai piederošajās trīs aptiekās - Ozolnieku aptiekā, Galma aptiekā Jelgavā un tās filiālē Zaļeniekos. Šogad augustā apritēs piecdesmit gadi, kopš Dzintra Lūsiņa strādā farmācijā.

Kāpēc viņa joprojām to dara? Dzintrai darbs aptiekā ir sirdij tuvs. „Tas jāveic ar lielu atbildības sajūtu, iejūtību, sapratni. Farmaceita galvenais uzdevums ir palīdzēt cilvēkiem, domājot par katra apmeklētāja vēlmēm, un pēc konsultācijas sniegšanas, dodot iespēju klientam pašam izvēlēties sev nepieciešamo,” teic Dzintra Lūsiņa. Viņas uzkrātā pieredze ir noderīga jaunajiem kolēģiem un farmācijas studentiem. Pēdējos gados viņai piederošajās aptiekās farmācijas praksē apmācīti septiņi studenti. Turklāt Dzintrai joprojām gribas būt cilvēkos, viņa labprāt iekļaujas un labi jūtas gados jauno darbinieku kolektīvā.

Dzintra Lūsiņa ir dzimusi un uzaugusi Jelgavas novadā. Mācījusies Jelgavas 2. vidusskolā (tagad – ģimnāzija). Pēc vidusskolas absolvēšanas sākotnēji bija iecerējusi studēt jurisprudenci, bet paklausīja mammai un izvēlējās farmācijas studijas. Ķīmija viņai padevās labi, arī matemātika patika. Turklāt farmācijā viņa jau bija guvusi nelielu ieskatu - kaimiņiene strādāja aptiekā un šad, tad ņēma Dzintru līdzi uz darbu. Sākumā jauniete bija apņēmusies farmāciju apgūt augstskolā, bet nobijās – ko viņa, lauku meitene, darīs augstskolā, -- un iestājās Rīgas 1. medicīnas skolā (tagad – koledža), kur apguva farmaceita asistenta profesiju. Studijas pabeidza 1968. gadā un tika nosūtīta darbā uz aptieku Jelgavā. Tajā pavadīja aptuveni 24 gadus, kur viņas galvenais pienākums bija zāļu gatavošana.

1991. gadā sākās pārmaiņu laiks. Dzintrai ienāca prātā doma par aptiekas atvēršanu Ozolniekos. Viņa devās pie ciema priekšsēdētāja, lai apvaicātos, vai viņš būtu ar mieru, ja viņa te atvērtu aptieku. Līdz tam šajā ciemā aptieka nekad nav bijusi. Ciema priekšsēdētājs bija ar mieru, aptiekai ierādīja telpas vietējā tautas namā. Tās nācās gan kārtīgi iztīrīt, gan izremontēt. Palīgā nāca Dzintras vīrs Rūdis, kurš pēc profesijas ir mēbeļnieks. Viņš arī aptiekas vajadzībām izgatavoja mēbeles. „Liels paldies bijušajām kolēģēm Sandrai Andžānei un Līvijai Zīģelei, kuras arī

sniedza atbalstu, uzsākot aptiekas darbību,” teic Dzintra. Ozolnieku aptieka saņēma licenci aptiekas atvēršanai, noslēdza līgumus ar medikamentu lieltirgotājiem par zāļu piegādi, saņēma preces un 1994. gada 11. februārī vēra durvis apmeklētājiem. Galma aptieku Jelgavā Dzintra Lūsiņa atvēra 2002. gada 8. februārī, bet tā paša gada 20. februārī - Galma aptiekas filiāli Zaļeniekos.

„Es uzskatu, ka aptieka nedrīkst domāt par biznesu, jo farmaceits ir veselības aprūpes speciālists, kurš aptiekā veic farmaceitisko aprūpi ar galveno domu palīdzēt cilvēkiem viņu ciešanās. Jāieklausās katra klienta stāstā un vajadzībās, tās jāizvērtē un jāpieņem pareizākais risinājums klienta labā. Farmaceitam jāveic arī pārrunas ar klientiem par veselīgu dzīvesveidu un uzturu. Cilvēki, manuprāt, jau tā lieto pārāk daudz zāļu. Farmaceits ar savu darbību nedrīkst veicināt pārmērīgu zāļu lietošanu. Nauda aptiekas attīstībai ir nepieciešama. Tā jānopelna, lai aptieka varētu attīstīties un ieviest jaunās tehnoloģijas, piemēram, e-veselības sistēmu, bet varu teikt, ka individuālajām aptiekām ir ļoti grūti izdzīvot, tā ir nepārtraukta cīņa. Izsaku vislielāko pateicību savu aptieku farmaceitēm par augsto profesionālo pienākuma veikšanu, par darbu, ko viņas ir ieguldījušas iedzīvotāju dzīves kvalitātes uzlabošanā,” teic Dzintra Lūsiņa.

2016. gada decembrī Ozolnieku aptiekai beidzās līgums ar vietējo pašvaldību, un tā informēja, ka turpmāk aptieka tautas namā vairs nevarēs atrasties. Dzintra nolūkoja nekoptu, ar garu zāli aizaugušu zemes gabalu jaunas aptiekas celtniecībai un pēc deviņiem mēnešiem - 2017. gada 6. februārī - Ozolnieku aptieka vēra durvis jaunās telpās. Domājot par vietējo iedzīvotāju ērtībām, ēkā, kurā atrodas aptieka, tika ierīkoti arī kabineti divām ģimenes ārstēm. Kopš pagājušā gada aprīļa te pacientus pieņem Maruta Seržāne un Evelīna Beire. Vietējie ļaudis ir ļoti apmierināti ar to, ka ārsts un aptieka ir līdzās. „Esmu pateicīga Ozolnieku novada iedzīvotājiem un ne tikai viņiem par aptiekas apmeklējumu,” teic Dzintra Lūsiņa.

1999. gadā Latvijas valdība pieņēma likumu, ka lauku rajonos aptiekas nedrīkst vadīt personas ar profesionālo farmaceitisko izglītību, bet tikai ar augstāko izglītību. Kas gan cits atlika Dzintrai kā stāties augstskolā! Neņemot vērā cienājamo vecumu, četrus gadus mācījusies tālmācībā,

2003. gadā viņa absolvēja Rīgas Stradiņa universitātes Farmācijas fakultāti, iegūstot farmācijas maģistra grādu.

2015. gadā visas trīs Dzintras Lūsiņas vadītās aptiekas sāka veiksmīgu sadarbību ar zāļu lieltirgotavu „Oribalt Rīga” un pievienojās neatkarīgo aptieku apvienībai „SirdsAptieka”, ko 2014. gadā izveidoja „Oribalt Rīga” (agrāk – „Oriola Rīga”). „Dalība apvienībā ir ļoti svarīga, tā vērsta uz to, lai palīdzētu individuālajām aptiekām. Mums netiek izvirzītas ierobežojošas vai diskriminējošas prasības. Preču piegādes ir regulāras, arī cenas ir draudzīgas un pacientiem izdevīgākas. Apvienība ievieša klienta kartes, kuras ļaudīm dod iespēju iegādāties lētākas preces. Svarīgi, ka „Oribalt Rīga” lieltirgotavai nepieder neviena aptieka, tātad tā nav mums konkurente,” stāsta Dzintra Lūsiņa. Viņa daudzus gadus aktīvi piedalījies dažādu farmaceitu organizāciju darbībā. Ilgus gadus Dzintra Lūsiņa bija Latvijas Farmaceitu biedrības valdes locekle. 2008. gadā viņa kopā ar vēl deviņiem farmaceitiem nodibināja Latvijas Brīvo farmaceitu apvienību. Šī apvienība aktīvi iestājas pret lielo aptieku ķēžu vēlmi panākt to, ka aptiekas īpašnieks var būt neprofesionālis – bez farmaceitiskās izglītības.

Dzintra ļoti priecājas par to, ka viņas aizsākto darbu turpina meita Aiga. Jūnijā Aiga beigs mācības Latvijas Universitātes Medicīnas fakultātes farmācijas nodaļā. Uzņemties aptiekas vadītājas pienākumus gan viņa vēl kādu laiku nevarēs, jo likums nosaka – pēc mācībām trīs gadus jāturpina stažēties aptiekā un jāiegūst sertifikāts. Meita ir arī ieguvusi gan bakalaura, gan maģistra grādu grāmatvedībā un ekonomikā, līdz ar to aptiekas finansiālo dokumentu kārtošanu un darbu ar lieltirgotavām Dzintra ir uzticējusi meitai.

Jau aptuveni 25 gadus Lūsiņu ģimene par savām mājām sauc Ozolniekus. Šogad Dzintra un Rūdis Lūsiņi guva lielu gandarījumu, jo Ozolnieku novada dome viņus atzina par uzvarētājiem nominācijās „Novada gada cilvēks” un „Gada cilvēks uzņēmējdarbībā”, kā arī viņi ieguva sabiedrības simpātiju balvu.

Kā Dzintra un Rūdis atpūšas? Viņi ir aktīvi ceļotāji. „Kopā ar vīra darba kolēģiem esam apceļojuši gandrīz visus kontinentus. Esam bijuši Taizemē, Vjetnamā, Austrālijā, Ķīnā, Dienvidāfrikā, Amerikā, Japānā un daudzviet Eiropā,” stāsta Dzintra. Ziemā brīvos brīžos abi ar vīru labprāt

slēpo ar distanču slēpēm, vakaros Dzintra lasa grāmatas un žurnālus, vasarās audzē puķes, kā arī velta laiku saviem pieciem mazbērniem. Meitai ir dēls Mārtiņš (15), dēlam – trīs meitas: Elīna (25), Anna Elizabete (15), Katrīna (5) - un dēls Artūrs (4).

Sagatavojusi Līna Danberga